

ת"פ 59823/06/18 - מדינת ישראל נגד ע.ו.ז. סחר והשקעות בע"מ, לוקוס פרוייקטים בע"מ, ג'אקי איוב

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 59823-06-18 מדינת ישראל נ' ע.ו.ז. סחר
והשקעות בע"מ ואח'
בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד המאשימה

הנאשמים
1. ע.ו.ז. סחר והשקעות בע"מ
2. לוקוס פרוייקטים בע"מ
3. ג'אקי איוב

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשמים **1 ו-3** הורשעו על פי הודאתם ב-62 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן - חוק מע"מ) שעניינן עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שקיים לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ, ובעבירת ניהול פנקסי חשבונות כוזבים, לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ. באישום נפרד הורשעו נאשמים **2 ו-3** על פי הודאתם בעבירת ניכוי מס תשומות מבלי שקיים לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ, ובשלוש עבירות של סירוב/הימנעות למסור ידיעה, מסמך או דוגמה שיש חובה למסרה, לפי סעיף 117(א)(1) לחוק מע"מ.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, במועדים הרלוונטיים היו הנאשמות 1 ו-2 חברות פרטיות שעסקו בבנייה ועבודות עפר (להלן - הנאשמות). הנאשם 3 היה בכל המועדים הרלוונטיים המנהל הפעיל של הנאשמות. על פי עובדות **האישום הראשון**, בין השנים 2014-2016 קיבל הנאשם 3 מאדם אחר 62 חשבוניות כוזבות וריקות על שם חמש חברות (כמפורט בטבלה, נספח א' בכתב האישום), ומילא בעצמו את החשבוניות מבלי שבוצעו עסקאות כמפורט בהן ובלי מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ, וזאת במטרה להשתמש מתשלום מס אמת (להלן - החשבוניות הפיקטיביות). סכום העסקאות אשר נרשם בחשבוניות הפיקטיביות שכללו הנאשמים 1 ו-3 בספרי הנאשמת 1 הוא 8,879,125 ₪, כאשר המע"מ בגין הוא 1,351,520 ₪.

3. על פי עובדות **האישום השני**, הנאשמים 2 ו-3 התבקשו על ידי חוקרי המאשימה בשלוש הזדמנויות בשנת 2017 להמציא לידיהם את ספריהם והנאשמים לא עשו זאת וטענו כי לא מצאו את המסמכים המבוקשים. בנוסף, בין השנים 2013-2014 קיזזו הנאשמים 2 ו-3 בספרי הנאשמת 2 מס תשומות שלא היה לגביו מסמך כאמור בסעיף 38

לחוק מע"מ. סכום המס אשר נוכה בספרי הנאשמת 2 הוא 766,183 ₪ (כמפורט בטבלה, נספח ב' בכתב האישום).

4. לצורך שלמות התמונה אציין כי בתחילה כפרו הנאשמים בעבירות המיוחסות להם ומשכך נשמעו ראיות הצדדים במלואן. בהמשך, טרם שלב סיכומים, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הודו והורשעו הנאשמים בעובדות כתב האישום, והוסכם כי ביחס לנאשם 3 תגביל עצמה המאשימה לעונש מאסר בן 26 חודשים, בצירוף ענישה נלוות ואילו ההגנה תהא רשאית לטעון באופן חופשי. כן הסכימו הצדדים שיוטל על הנאשמות קנס לשיקול דעת בית המשפט.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

5. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשי הנאשמים הנלמדת מריבוי העבירות והישנותן לאורך תקופה ארוכה. נטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הם שמירה על עקרון השוויון בנטל המס בין אזרחי המדינה ופגיעה בקופה הציבורית המשפיעה על הציבור הרחב. בהקשר זה נטען כי מדובר בפגיעה משמעותית נוכח מספר העבירות וגובה הסכום שניטל מהקופה הציבורית בסך כולל של 2,117,703 ₪. עוד הדגישה המאשימה כי המחדלים לא הוסרו כלל, והימנעות הנאשם 3 מלמסור את ספרי החשבונות מעידה על התנהלות של הסתרה. ביחס למתחם הענישה הפנתה המאשימה לפסיקה ועתרה למתחם הנע בין 18 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס. בהתייחסה לעונש הראוי שיש להטיל על הנאשם 3 הפנתה המאשימה לעברו הפלילי המכביד, הכולל הרשעות רבות בעבירות מס, וצוין כי הוא אף ריצה מאסר מאחורי סורג ובריח בגין עבירות אלו. נטען שאין הצדקה להקלה נוספת עמו מעבר לזו שהוענקה במסגרת הסדר הטיעון והמאשימה ביקשה להטיל עליו 26 חודשי מאסר בפועל, קנס בטווח של 5-10 אחוזים מגובה המחדל, מאסר על תנאי למשך 10 חודשים והתחייבות. ביחס לנאשמות עתרה המאשימה לקנס מבלי שנקבה בסכום.

6. ב"כ הנאשמים טען כי מדובר בעבירות מהשנים 2013-2016, וכי יש להביא בחשבון את השיהוי הניכר שבהגשת כתב האישום, שלא ניתן לו כל הסבר המניח את הדעת. כן נטען שלא מוצתה החקירה בעניין האדם שנתן לנאשם את החשבוניות מושא האישום הראשון ויש להביא זאת בחשבון. הסנגור הגיש פסיקה וטען כי מדובר בנאשם שקיבל אחריות למעשיו וביקש שלא לזקוף לחובתו את ניהול התיק ושמיעת הראיות. ביחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם נטען כי מדובר באב לארבעה ילדים שנקלע לחובות כספיים עקב מחדליהן של חברות עמן עבד שלא שילמו לו כספים, וכי עומדים כנגדו מספר תיקי הוצאה לפועל. נטען כי במאסר קודם תפקד הנאשם כראוי ואף שוחרר טרם המועד על ידי וועדת השחרורים, וכי שליחתו למאסר כיום תפגע בו ובבני משפחתו. הסנגור הגיש מסמכים רפואיים וצוין כי הנאשם מטפל באשתו החולה וביקש להביא זאת בחשבון לצורך קביעת העונש. ברמה האופרטיבית עתרה ההגנה לגזור על הנאשם עונש שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות.

7. הנאשם בדברו האחרון הביע צער חרטה על מעשיו, קיבל אחריות וצוין שאין בכוונתו להקים חברות נוספות וכי עליו לטפל באשתו וילדיו הקטנים.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

8. כפי שצוין לעיל, בין הצדדים קיים הסדר טיעון בטווחים ביחס לרכיב הענישה המרכזי. כידוע, הסכמות עונשיות אינן פוטרות את בית המשפט מהצורך לקבוע מתחם ענישה שכן "אף אם יש הסכמה בין הצדדים לטווח ענישה, שהוא תוצאה של כוח מיקוח הצדדים, על בית המשפט לבחון את מתחם הענישה, המהווה קביעה נורמטיבית בדבר האיזון הראוי שנקבע על ידי המחוקק... ראוי כי יקבע מתחם זה בנפרד מהסכמות אלו, וזאת כדי לאפשר את בחינת הסדר הטיעון לאור העונש ההולם בנסיבות העניין" (ע"פ 6197/20 **מדינת ישראל נ' פארוק גולאני** (28.11.2021); וראו גם ע"פ 8622/21 **שחר הולר נ' מדינת ישראל** (15.5.2022)). משכך, נדרשת התייחסות למתחם הענישה ההולם את העבירות. נקודה נוספת הראויה להתייחסות היא מספר מתחמי הענישה שיש לקבוע. הצדדים לא טענו בעניין זה, ודומה שעמדתם היא לקביעת מתחם ענישה אחד לכל העבירות ואני מקבל עמדה זו ככל שמדובר בנאשם 3 שהורשע בכל העבירות שבכתב האישום. בעניינו, מדובר באירוע אחד הכולל מספר עבירות ובחינת הדברים על-פי מבחן הקשר ההדוק מלמדת כי מדובר ברצף של עבירות זהות, עד כי פיצולן גורע מאופיין הייחודי כמכלול, וזאת על אף פער הזמנים והעובדה כי הנאשם עשה שימוש בשתי חברות שונות. על כן יש לראות עבירות אלו כמסכת עבריינית אחת שיש לקבוע בגינה מתחם עונש אחד. עם זאת, מובן שבקביעת המתחם יובא בחשבון כי מדובר במספר רב של עבירות חוזרות (ראו: ע"פ 5668/13 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (17.3.2016) ודנ"פ 2999/16 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (22.5.2016); רע"פ 4760/14 **קיסלמן נ' מדינת ישראל** (7.5.2015); ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' יוסף דלאל** (3.9.2015)). ביחס לנאשמות, יקבע מתחם ענישה (קנס) ביחס לכל אישום המתייחס לחברה שונה.

9. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות ומידת הפגיעה בהם:** במעשיהם פגעו הנאשמים בצורה ממשית, חוזרת ונשנית, בקופה הציבורית. פגיעה זו גורמת גם לפגיעה עקיפה בציבור הנזקק לשירותי המדינה הממומנים מגביית מיסים. כמו כן, עבירות אלו פוגעות בערך השוויון בנשיאת נטל המס ובנושא זה צוין כי "רבות נכתב על חומרתן הרבה של עבירות המס, אשר נלווית לביצוען פגיעה קשה במשק, בכלכלה ובקופה הציבורית, לצד פגיעה בנטל תשלום המיסים" (רע"פ 3203/21 **מאג'ד עפאנה נ' מדינת ישראל** (17.5.2022); כן ראו: רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** (20.2.2013); רע"פ 4684/12 **נחלי נ' מדינת ישראל** (14.6.2012)).

10. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירות:** מדובר בעבירות שבוצעו אגב תכנון מוקדם, השקעת מחשבה רבה ותעוזה. הנאשמים 1-3 עשו שימוש ב-62 חשבוניות פיקטיביות - וניכו באמצעותן מס תשומות מבלי שהיה לגביו מסמך כדרישת החוק - וכן נאשמים 2 ו-3 ניכו מס תשומות ללא הצדק. בפעולת מרמה אלו הניבו הנאשמים לכיסם **למעלה משני מיליון ₪ (!) מכספי המדינה**. מדובר בהצגת מצג שווא שקרי כלפי שלטונות המס, אגב שימוש במסמך שתוכנו שקר והכל על מנת לקבל במרמה כספים מקופת המדינה. לכך יש להוסיף כי הנאשם 3 נמנע מהצגת מסמכים לרשויות המס בשלוש הזדמנויות שונות כשהתבקש לעשות זאת ואין צורך בדמיון מפותח על מנת להבין את הסיבה לכך. יש להביא עוד בחשבון כי המחדל לא הוסר עד היום. מדובר בסכום משמעותי והנזק שנגרם לקופת המדינה גדול.

11. כאן המקום להתייחס לטענה בדבר השיהוי בהגשת האישום. העבירות בוצעו בין השנים 2013-2014 וכן 2014-2016. מעובדות כתב האישום אנו למדים כי דרישת חוקרי המאשימה מהנאשמים להגיש את ספרי החשבונות הייתה בשנת 2017. כתב האישום הוגש ב-6/18. על פניו מדובר בשיהוי מסוים שלא ניתן לו כל הסבר משכנע, או בכלל. המאשימה לא הסבירה מתי נפתחה החקירה ומתי הועבר התיק להמשך טיפול במחלקה המשפטית. כידוע, שיהוי משמעותי עשוי להעניק לנאשם הגנה מן הצדק עד כדי ביטול כתב האישום (רע"פ 1611/16 **מדינת ישראל נ' יוסף ורדי** (31.10.2018); פסקה 109 לפסק דינו של המשנה לנשיאה, כב' השופט מלצר). במקרה זה הנאשם אינו עותר

לביטול כתב האישום אלא עתירתו היא שנושא זה יובא בחשבון לעניין המתחם והעונש. ואכן, לאור כך ששיהוי משמעותי עשוי להוליד סעדים מכוח דוקטרינת ההגנה מן הצדק, אזי הוא עשוי במקרים המתאימים להשליך אף על המתחם (ע"פ 7621/14 **אהרן גוטסדינר נד מדינת ישראל** (1.3.2017); פסקה 50 לפסק דינו של כב' השופט הנדל). ואולם הנאשם לא טען מדוע השיהוי במקרה זה עולה כדי הגנה מן הצדק, להבדיל מנימוק להקלה בעונש ומשכך, אינני סבור שנכון להביא נתון זה בחשבון לצורך קביעת גבולות המתחם, אלא בשלב קביעת העונש בגדרי המתחם (סעיף 40א(9)-(10) לחוק העונשין).

12. **מדיניות הענישה:** בתי המשפט הדגישו פעם אחר פעם את החומרה היתרה שיש ליחס לעבירות מס. ראו:

"לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה המשתקפת בעבריינות מס, אשר נובעת מהפגיעה הקשה בקופה הציבורית ולאור הקושי הרב בחשיפתה. לפיכך, יש להשית ענישה ממשית בגין עבירות אלו, כאשר נקודת המוצא לגזירת העונש תהיה בדרך כלל עונש מאסר בפועל" (רע"פ 679/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.2.2021). ראו גם: רע"פ 1154/20 **מלכה נ' מדינת ישראל** (12.2.2020); רע"פ 1238/19 **אחדות נ' מדינת ישראל** (27.2.2019)).

13. מדיניות הענישה בעבירות בהן הורשעו הנאשמים היא ככלל מחמירה ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לרוב עונשי מאסר בפועל, במיוחד כשמדובר בהיקפי מרמה גדולים שלא הוחזרו, ובריבוי עבירות ואישומים. ברוח זו הותוותה בפסיקה מדיניות ענישה לפיה יש לגזור את דינם של עברייני המס תוך מתן בכורה לשיקולי ההרתעה ולהעדיף על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (רע"פ 674/13 **ליטווק נ' מדינת ישראל** (28.1.2013); רע"פ 9742/11 **רייך נ' מדינת ישראל** (20.2.2012); רע"פ 7135/10 **חן נ' מדינת ישראל** (3.11.2010)). עוד נקבע כי בגין עבירות אלו אין להסתפק, ככלל, בהשתת עונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, אלא יש למצות את הדין עם העבריינים באמצעות הטלת עונשי מאסר בכליאה המלווים בקנס כספי (רע"פ 5358/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (10.7.2012); רע"פ 8581/11 **סטיין נ' מדינת ישראל** (30.11.2011); רע"פ 3137/04 **חג'י נ' מדינת ישראל** (18.4.2004); רע"פ 1154/20 **יהודה מלכה נ' מדינת ישראל** (12.2.2020); רע"פ 679/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.2.2021) וכן ראו לאחרונה רע"פ 3203/22 **מאג'ד עפאנה נ' מדינת ישראל** (17.5.2022)). עם זאת, מובן כי כל מקרה נבחן בהתאם לנסיבות הקונקרטיות ולנסיבותיו האישיות של הנאשם.

14. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 3203/22 **מאג'ד עפאנה נ' מדינת ישראל** (17.5.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין (הוצאת חשבוניות פיקטיביות) כשסכום המס עמד על מעל 2.5 מיליון ₪ ובעבירה של שימוש במרמה או תחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס. הנאשם נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעורו נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש; רע"פ 1154/20 **יהודה מלכה נ' מדינת ישראל** (12.2.2020), בו נידון עניינו של נאשם אשר לא דיווח בדוחות המס שהגיש על הכנסה בסך 1,327,000 ₪; רשם בספרי חברה שבשליטתו חשבוניות מס כוזבות בסך 1,040,900 ₪; והנפיק תלושי שכר כוזבים בסך של 118,500 ₪. במסגרת ערעור בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם עונש הנע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל, תחת צו של"צ שניתן בבית משפט השלום. בקשת רשות ערעור נדחתה; ע"פ 7760/18 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (16.5.2019) בו קבע בית המשפט העליון מתחם הנע בין 12-36 חודשי מאסר בגין עבירות של אי דיווח על הכנסות בגובה 2.6 מיליון

לר; רע"פ 2342/14 **כמאל כנאענה נ' מדינת ישראל** (31.3.2014), בו הורשע נאשם ב-32 עבירות של הוצאת חשבוניות מס מבלי שיהיה זכאי לכך (ועבירות מס נלוות) ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה; רע"פ 988/14 **קובי עובדיה נ' מדינת ישראל** (24.3.2014), בו הורשע נאשם בהנפקת שישה מסמכים על שם החברה שבבעלותו, אשר נחזו להיות חשבוניות מס בסכום כולל של מעל למיליון ₪ ועבירות נוספות. הנאשם נידון לשמונה חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש נדחתה; רע"פ 1238/19 **אהרון אחדות נ' מדינת ישראל** (27.2.2019), בו הורשע הנאשם בריבוי עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין, עבירות של הוצאת חשבונית מס מבלי שבוצעה עסקה, ועבירות של זיוף פנקס ונידון ל-5 חודשי מאסר בפועל. סכום המס עמד על מעל 200,000 ₪, והמחדל לא הוסר במלואו. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 5-14 חודשי מאסר בפועל, ועל אף מצבו הבריאותי גזר על הנאשם עונש מאסר בפועל; רע"פ 6093/20 **יחיא גאבר נ' מדינת ישראל** (7.9.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע ב-16 עבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין, ניהול פנקסי חשבוניות כוזבים ומסירת דו"ח הכולל ידיעה כוזבת (20 עבירות). באישום הראשון ניכה הנאשם שלא כדין מס תשומות בסך של למעלה מ-400 אלף ₪ באמצעות חשבוניות פיקטיביות ובאישום השני נמנע מפירוט עסקאות שונות בכוונה להתחמק מתשלום מס של למעלה מ-750 אלף ₪. המחדל לא הוסר ובית משפט השלום גזר עליו 8 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעור המדינה התקבל ועונשו הוחמר ל-15 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה ונקבע כי "נקודת המוצא בעבירות אלו היא הטלת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח"; רע"פ 9004/18 **יצחקי נ' מדינת ישראל** (31.12.2018), בו הושטו 12 חודשי מאסר בפועל על נאשם שעשה שימוש בחשבוניות פיקטיביות שהניבו לכיסו כ-1.5 מיליון ₪; רע"פ 5938/18 **יעקב אסרף נ' מדינת ישראל** (16.8.2018), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע ב-28 עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך כנדרש בחוק ועבירות נלוות. סכום המס עמד על מעל ל-450,000 ₪, המחדל לא הוסר והנאשם נידון ל-10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים; רע"פ 3580/17 **זהוה פואז נ' מדינת ישראל** (29.5.2017), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע כמנהל חברה בשני כתבי אישום בעבירות של ניהול פנקסי חשבוניות כוזבים, 16 עבירות של הגשת דוחות כוזבים, 24 עבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין, שימוש במרמה או תחבולה ו-3 עבירות של אי הגשת דוחות במועד. סכום המס עמד על מעל ל-490,000 ₪, המחדל לא הוסר והנאשם נידון ל-12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים; עפ"ג 1348-09-21 **וסאם נ' מע"מ חיפה** (18.11.2021), בו נדחה ערעורו של נאשם שהורשע ב-25 עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ, ובעבירת ניהול פנקסי חשבוניות כוזבים ונידון ל-11 חודשי מאסר בפועל. סכום העסקאות אשר נרשם בחשבוניות הפיקטיביות שכלל הנאשם בספרי החברה היה מעל ל-6 מיליון ₪, כאשר המע"מ בגין היה מעל ל-800,000 ₪ והמחדל לא הוסר.

15. לאור כל זאת, אני בדעה כי יש לקבוע מתחמי ענישה כדלקמן:

(-) **ביחס לנאשמת 1** - קנס בסך 75,000 - 150,000 ₪. הבאתי בעניין זה בחשבון את סכום המס מושא האישום כנגד נאשמת זו בסך 1,351,520 ₪ ואת מצבה הכלכלי הנטען (סעיף 40ח' לחוק העונשין).

(-) **ביחס לנאשמת 2** - קנס בסך 50,000 - 100,000 ₪. הבאתי בעניין זה בחשבון את סכום המס מושא האישום כנגד נאשמת זו בסך 766,183 ₪ ואת מצבה הכלכלי הנטען (סעיף 40ח' לחוק העונשין).

(-) **ביחס לנאשם 3** - עונש הנע בין 15 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר וכן קנס הנע בין 50,000 - 150,000 ₪. בעניין הקנס הבאתי בחשבון כי הנאשם 3 אחראי לעבירות מס בסכום כולל של מעל לשני מיליון ₪ ומנגד

שעומדים נגדו למעלה מחמישים תיקי הוצאה לפועל וחובותיו עולים על 11 מיליון ₪ (סעיף 40ח' לחוק העונשין).

קביעת עונשם של הנאשמים

16. בעניינו של נאשם 3 טענו הצדדים, כאמור, בטווחים, כאשר המאשימה טענה לעונש מאסר בן 26 חודשים ואילו הנאשם טען לענישה מתונה יותר שניתן לשאת בעבודות שירות. על רקע מתחם הענישה שקבעתי, מובן שאין מקום להטלת ענישה כמבוקש על ידי ההגנה, שהרי אין מקום במקרה זה לשקול שיקולי שיקום, בין בשל היעדר אינדיקציה ממשית לשיקום בעניינו של נאשם 3 ובין בשל מהות העבירות בהן ככלל נסוגות הנסיבות האישיות למול האינטרס הציבורי בענישה מוחשית הכוללת עונשי מאסר ממש. אציין עם זאת כי לאור כך שטווח הענישה מצוי בגדרי מתחם הענישה שנקבע, מובן שיש לאשרו.

17. לצורך גזירת עונשו של נאשם 3 הבאתי בחשבון לקולה את הודאתו בכתב האישום המתוקן, אשר הביאה לחיסכון מסוים בזמן שיפוטי, אך במיוחד ביטאה חרטה וקבלת אחריות. כן הבאתי בחשבון את גילו (48), מצבו הכלכלי ואת מצבה הבריאותי הרעוע של אשתו כמשתקף מהמסמכים שהוגשו. מנגד, לחומרה הבאתי בחשבון, במידה ניכרת, את עברו הפלילי המכביד ובמיוחד את העובדה כי בעברו מספר לא מבוטל של עבירות מס, כאשר בשנת 2018 הוא אף נידון לעונש מאסר בן 12 חודשים בגין עבירות של זיוף פנקסים והשמטת הכנסה. הנאשם הוא אפוא עבריין מס אשר נוהג להונות בשיטתיות את קופת המדינה. ואם לא די בכך, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם לא פעל כלל להסרת המחדל ולא השיב דבר מהסכום שגזל. כידוע, הסרת המחדל היא ניסיונו של הנאשם לתקן את תוצאת העבירה (סעיף 40א(5) לחוק העונשין) ולכן היא נסיבה רלוונטית לצורך קביעת העונש בגדרי מתחם הענישה (רע"פ 5872/14 אלון ירון נ' מדינת ישראל (2.10.2014)); עפ"ג 47301-01-14 רשות המיסים, היחידה המרכזית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' פ.מ.מ בע"מ, (16.6.2014)). משלא הושב כל סכום, יובא הדבר בחשבון.

18. הבאתי עוד בחשבון את השיהוי שבהגשת כתב האישום. כפי שצוין לעיל, ועל אף שהדיון בנושא חסר, על פני הדברים מדובר בשיהוי מסוים שיש לתת לו משקל. עבירות המס בוצעו בין השנים 2013-2016, ובסופו של יום כתב האישום הוגש בשנת 2018. לא ברור מתי נפתחה החקירה ומתי הועבר התיק לעיון המחלקה המשפטית ולכן קשה לגבש מסקנה ברורה בנושא. עם זאת, יש להביא בחשבון כי הנאשם בחר לנהל את ההליך כמעט עד סופו, ולכן, אין מקום להביא בחשבון את חלוף הזמן מאז הגשת האישום, אלא רק את השיהוי בהגשתו.

19. לאור כל זאת, דעתי היא שיש להטיל על הנאשם עונש מאסר משמעותי. כפי שצוין לעיל, הנאשם הוא עבריין מס שיטתי. עונש מאסר קל יסדר לנאשם ולציבור כי משתלם לגזול את הקופה הציבורית. כאשר מדובר במי ששב ופוגע בקופה הציבורית ואף אינו מנסה לתקן את הפגיעה שגרם, מתחייבת ענישה מחמירה. ברי בעיני שעונש מאסר עשוי לפגוע בנאשם ובבני משפחתו באופן שאינו קל ואולם על רקע נסיבות המקרה ובכלל זה חומרת העבירות, העבר הפלילי והעובדה שלא הוסר המחדל, עונש זה מתחייב. למען הסר ספק אדגיש שאין מקום להביא בחשבון לצורך קביעת העונש את הסדר הטיעון, שכן הנאשם זכה להקלה עונשית, בשל הודאתו, בקביעת גבולו העליון של טיעון המאשימה (ע"פ 2562/10 מוחמד באדיר נ' מדינת ישראל (2.4.2012), פסקה 8). ביחס לקנס אביא בחשבון את המצב הכלכלי הנטען.

20. בעניין של הנאשמות הסכימו הצדדים שיוטל עליהן קנס כספי לשיקול דעת בית המשפט. הסגור ציין כי החברות אינן פעילות אך לא הובאו ראיות בדבר מצבן הכלכלי והסיבה להפסקת פעילות (החברות אינן בהליכי פירוק). עם זאת, אציין כי בקביעת גובה הקנס הבאתי בחשבון, במסגרת עקרון המידתיות, שמדובר "בכיס אחד".

21. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

על הנאשמת 1

קנס בסך 75,000 ₪. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.22 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום אחד או יותר במועדו, תועמד היתרה לפירעון מיד.

על הנאשמת 2

קנס בסך 50,000 ₪. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.22 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום אחד או יותר במועדו, תועמד היתרה לפירעון מיד.

על הנאשם 3

- א. 20 חודשי מאסר בפועל.
- ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.
- ג. קנס בסך 50,000 ₪ או 150 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-25 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.23 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום אחד או יותר במועדו, תועמד היתרה לפירעון מיד.
- ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך של 15,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר מביצוע אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע. הנאשם הצהיר כי הוא מבין את תוכן ההתחייבות ומסכים לה ומשכך הוא פטור מחתימה.

את סכום הקנס יש לשלם ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

• מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון
073-2055000

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

הודעה זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג אלול תשפ"ב, 19 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.